

ЗОЛОТУХІН Володимир Максович (16. 05. 1936, Харків — 04. 09. 2010, там само) — композитор, музично-громадський діяч, педагог. Професор (1989). Заслужений діяч мистецтв УРСР (1973), нар. арт. України (1996). Член НСКУ (1965). Премії ім. І. Слатіна (1955), ім. Б. Лятошинського (1997), ім. О. Масельського (2001). Лауреат 3-го Всесоюз. конкурсу композиторів СРСР (Москва, 1969). Закін. Харків. консерваторію (1963; кл. [Д. Клебанова](#)). Працював викл. Харків. інституту культури (1963–67). Від 1967 — у Харків. університеті мистецтв: від 1993 — заф. каф. композиції та інструментування. Голова правління Харків. організації НСКУ (1994–99). Творчий шлях З. сповнений пошуками нового, самобутнього, красою та рельєфністю муз. матеріалу, яскравістю оркестр. колориту. Його музика відрізняється серйозністю і глибиною філос. ідей, темпераментом і яскравістю автор. висловлювання. З. — автор багатьох творів різних жанрів: від великих сценічних (опера, мюзикл, балет) до дрібних (вокал. та інструм. п'єс, естрад. пісень). Осн. напрям творчості — масштаб. симфонізм. Від кін. 70-х рр. 20 ст. композитор вів активні пошуки в напрямі синтезу симфонізму, джазу та року. Серед учнів — [Ю. Алжнєв](#), [А. та І. Гайдєнки](#), [М. Шух](#), [Г. Сапожникова](#).

Основні твори

балет «Вогонь Еліди» (лібрето В. Соболева та О. Чепалова, 1980); муз. драма «І один у полі воїн» (1984); дит. мюзикл «Маленька чаклунка» (1996; обидва — лібрето Д. Шевцова); 5 Симф. (1970, 1982, 1993, 2000, 2009); для симф. оркестру — поема «Пам'яті невідомого солдата» (1963), «Концертна увертюра» (1969), концерт «Купальські ігрища» (1997); для естрадно-симф. оркестру — поема «Автограф» (1985), концерт «Російські візерунки» (1986); для соліста, читця, мішаного хору та симф. оркестру — «Поема про велику битву» (1985); для соліста, мішаного хору та симф. оркестру — ода «Зоряні орбіти України» (2004); для фортепіано з симф. оркестром — 2 Концерти (1994, 2004); для фортепіано — 2 Сонати (1972, 1991), фортепіан. альбом «Прелюдії та новели» (1992), концертна сюїта для 2-х фортепіано «Американський альбом» (2000), зб. концерт. п'єс «Поезія весняних акварелей», «Дума» (обидві — 2005), «Чардаш» (2008); для скрипки з симф. оркестром — 2 Концерти (1965, 1994); для 4-х скрипок з симф. оркестром — «Concerto grosso» (1989); для скрипки з камер. оркестром — композиція «Потаємне: мрії, тривоги, сподівання» (2008); для саксофона з естрадно-симф. оркестром — Концерт-блюз (1992); твори для духових інструментів та ансамблів; камерні вокал. та інструм. твори.

Рекомендована література

1. Некрасова Н. Легенда і сучасність // Музика. 1980. № 3;
2. Гусарова О. Володимир Золотухін. К., 1988;
3. Хмельницька Т. Лицар високого мистецтва // Губернія. 2004. № 9;
4. Рощенко-Авер'янова Е. Преодоление апокалипсиса // Мат. до муз. фестивалю «Рахманінов та українська культура». Х., 2005;
5. Ігнатченко Г. Парадигми творчості композитора: До 70-річчя творчості композитора // Музика. 2006. № 2.

[О. Г. Рощенко-Авер'янова](#)

Бібліографічний опис:

Золотухін Володимир Максович / О. Г. Рощенко-Авер'янова // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-17019>. — Останнє поновлення : 2024.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).